

Etter jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

***En varm takk til deg som var sammen med oss i dag.
Velkommen til minnesamvær i Odd Fellows lokaler.
Familien***

Forrettende: Morten Hagen
Organist: Merle Kollom
Kirketjener: Thomas Pedersen

SANDBAKK
BEGRAVELSEHJELP

www.sandbeg.no
Tlf. 778 40499

© innmemory.no

Grethe Rød

★ 12.1.1943 † 10.4.2024

*Bisettelse
Finnsnes kirke
Torsdag 18. april 2024*

Amazing Grace

Amazing grace! How sweet the sound
that saved a wretch like me!
I once was lost, but now I'm found,
was blind, but now I see.

The Lord has promised good to me:
His word my hope secures.
He will my shield and portion be
as long as life endures.

And when this flesh and heart shall fail,
and mortal life shall cease,
I shall possess within the veil
a life of joy and peace.

When we've been there ten thousand years,
bright shining as the sun,
we've no less days to sing God's praise
than when we first begun.

Gje meg handa di, ven

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Fager kveldsol smiler

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.